

Multicounty Observational Study Mission on Productivity Innovation through AI Transformation (AX)

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีไอ
25-IP-31-GE-OSM-A

PHATCHARAWAN SUTTIRAK

ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

รหัสและชื่อโครงการ 25-IP-31-GE-OSM-A
Multicounty Observational Study Mission on Productivity Innovation
through AI Transformation (AX)

ระยะเวลา ระหว่างวันที่ 10-12 พฤศจิกายน 2568

สถานที่จัด ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

หน่วยงานที่รับผิดชอบ Korea Productivity Center (KPC) and APO Secretariat

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ จากประเทศสมาชิก 33 คน (17 ประเทศ)

เจ้าหน้าที่เอพีโอประจำโครงการ 1. Dongjin Lee : Principal Officer, Program Officer, APO

รายชื่อวิทยากร

1. Prof. Seong Ju Kang
Professor, Information and Communication Engineering Department, Sejong University,
Korea
- National Strategy in Korea for Artificial Intelligence
2. Dr. Francesco Filippucci
Economist, Organization for Economic Co-operation and Development (OECD)
- AI's Macroeconomic Impact on Productivity and Growth
3. Dr. Catherine Lopes
AI Advisor, Opsdo Analytics, Australia
- Practical AI Integration: Data Strategy, Governance, and End-to-End Delivery
4. Dr. Sukanlaya Sawang
Professor of Innovation and Entrepreneurship, Founding Director of Centre for Business
Innovations and Sustainable Solutions, Edinburgh Napier University, United Kingdom
- Harnessing AI for Sustainable Business Innovation and Inclusive Workforce
Transformation

ส่วนที่ 1 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

1.1 ที่มาและวัตถุประสงค์ของโครงการ

องค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย (APO) ตระหนักถึงความสำคัญเร่งด่วนในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อยกระดับผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายในยุคปัจจุบัน เช่น ช่องว่างทางทักษะแรงงาน (Skill gaps) ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน และความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital divide) ด้วยเหตุนี้ แนวคิด AX (AI Transformation) จึงถูกนำมาใช้เป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์เพื่อ

ขับเคลื่อนการเติบโตที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการบูรณาการ AI เข้าสู่กระบวนการดำเนินธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และบริการ เพื่อสร้างนวัตกรรม ปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Workflow Optimization) และสร้างองค์กรที่มีความคล่องตัว (Agile)

การจัดโครงการศึกษาดูงานที่ประเทศเกาหลีใต้ครั้งนี้ ถือเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญ เนื่องจากมีความก้าวหน้าอย่างโดดเด่นในการขับเคลื่อน AX โดยรัฐบาลเกาหลีใต้ได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ในการเป็นผู้นำด้าน AI ระดับโลก (Global AI Powerhouse) ผ่านการลงทุนมหาศาลในการวิจัยและพัฒนา (R&D) การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่ง การพัฒนาบุคลากร ควบคู่ไปกับการส่งเสริมจริยธรรมในการใช้ AI และที่สำคัญคือมีการประยุกต์ใช้จริงในภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านระบบการศึกษาอัจฉริยะ (AI-powered education) การแพทย์ (Healthcare) และนวัตกรรมการผลิต (Manufacturing) โครงการนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางความสำเร็จดังกล่าวมาปรับใช้กับประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้และประสบการณ์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างความเข้าใจ (Understand) ทำความเข้าใจแนวคิด AX (AI Transformation) ในฐานะความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มผลิตภาพ
2. เพื่อวิเคราะห์ (Analyze) วิเคราะห์แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ในการบูรณาการ AI เข้าสู่องค์กร
3. เพื่อสำรวจ (Explore) ศึกษาการประยุกต์ใช้ AI ในอุตสาหกรรมเฉพาะทางของ เกาหลีใต้
4. เพื่อเปิดมุมมอง (Introduce) รับทราบข้อมูลเชิงลึกระดับโลก (Global Insights) เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสู่ยุค AI

1.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้

National Strategy in Korea for Artificial Intelligence

จากซากปรักหักพังสู่มหาอำนาจทางเทคโนโลยี

จากการรับฟังบรรยายในหัวข้อแรกโดย Prof. Seong Ju Kang ผู้เขียนสัมผัสดังถึงพลังและความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าของเกาหลีใต้ โดยวิทยากรเริ่มต้นด้วยการฉายภาพประวัติศาสตร์ผ่านคำนิยามว่า "Gold from Ash" ซึ่งเปรียบเปรยถึงการที่เกาหลีใต้สามารถฟื้นตัวจากความเสียหายยับเยินหลังสงครามเกาหลี และสร้างชาติจนกลายเป็นผู้นำเศรษฐกิจโลกได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่ทศวรรษ

เกาหลีใต้กำลังจะสร้างปาฏิหาริย์ครั้งใหม่ด้วย AI โดยรัฐบาลได้ประกาศวิสัยทัศน์ที่ท้าทายในการก้าวขึ้นเป็น G3-level AI Country หรือประเทศระดับท็อป 3 ของโลกด้านปัญญาประดิษฐ์ ภายในปี 2027 โดยตั้งเป้าที่จะไล่ตามระดับเทคโนโลยีของสหรัฐอเมริกาให้ได้ถึง 95% และผลักดันให้ภาคธุรกิจนำ AI ไปใช้งานจริงให้ได้เกิน 50%

ยุทธศาสตร์การสร้าง "มันสมอง" ของชาติ

ประเด็นที่ผู้เขียนรู้สึกประทับใจในวิสัยทัศน์ของเกาหลีใต้ คือการที่พวกเขาไม่ยอมเป็นเพียง "ผู้ใช้งาน" เทคโนโลยีจากต่างชาติ แต่ต้องการเป็น "เจ้าของ" เทคโนโลยีด้วย (Sovereign AI) วิทยากรได้เล่าถึงโครงการแข่งขันพัฒนาโมเดลภาษาขนาดใหญ่ (LLM) ที่เป็นภาษาเกาหลี ผ่านวิธีการที่น่าสนใจ คือการใช้ระบบ "คัดออก" (Competition-based) โดยเริ่มจากคัดเลือกกลุ่มพันธมิตรยักษ์ใหญ่ 5 ราย เช่น Naver, SK Telecom, LG AI Institute ให้ทุนสนับสนุนเบื้องต้น แต่จะมีเพียง 2 ทีมสุดท้ายเท่านั้นที่จะได้รับเลือกในช่วงต้นปี 2027 เพื่อรับการอัดฉีดงบประมาณและทรัพยากรระดับมหาศาลจากรัฐบาล นี่แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การสร้าง National Champion ที่เข้มข้นจริงจัง

โครงสร้างพื้นฐาน หัวใจสำคัญที่ขาดไม่ได้

สิ่งที่ผู้เขียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมคือ เกาหลีใต้มองว่า AI ไม่ใช่แค่เรื่องของซอฟต์แวร์ แต่คือสงครามของ Computing Power วิทยาการได้แสดงกราฟยอดขายจัดส่งชิป H100 ที่ทั่วโลกแย่งชิงกัน พร้อมระบุว่ารัฐบาลเกาหลีได้กำลังทุ่มงบประมาณกว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณ 3.5 หมื่นล้านบาท) เพื่อสร้าง National AI Computing Center ในช่วงปี 2025-2030 เพื่อให้มั่นใจว่านักวิจัยและบริษัทเกาหลีจะมีทรัพยากรเพียงพอในการประมวลผลโมเดล AI ที่ซับซ้อน

นอกจากนี้ ยังมีโครงการ K-Cloud ที่มุ่งเน้นการพัฒนา Data Center โดยใช้ชิป NPU ที่ผลิตในประเทศเอง เพื่อลดต้นทุนและสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีในระยะยาว

ข้อมูล (Data) คือวัตถุดิบชั้นเลิศ

อีกประเด็นหนึ่งที่วิทยาการย้ำและทำให้ผู้เขียนเห็นภาพชัดเจนคือ Good data makes good AI รัฐบาลเกาหลีได้แก้ปัญหาเรื่องข้อมูลด้วยวิธีที่ชาญฉลาดผ่านโครงการ Data Vouchers

รัฐบาลเกาหลีได้ใช้วิธีแจกคูปองงบประมาณให้กับหน่วยงานต่างๆ เช่น โรงพยาบาล หรือบริษัทเอกชน ให้นำเงินนี้ไปจ้างบริษัทผู้เชี่ยวชาญมาทำการจัดการข้อมูล (Cleansing & Labeling) กลไกนี้ยังป็นนวัตกรรมได้เด่นสองตัว คือได้ชุดข้อมูลคุณภาพสูงมาสอน AI และยังช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างงานให้กับบริษัทรับจัดการข้อมูลอีกด้วย

กฎหมาย เน้นส่งเสริมนวัตกรรมมากกว่าควบคุม

ในส่วนของกฎหมาย AI ที่จะมีผลบังคับใช้ในเดือนมกราคม 2026 ผู้เขียนสังเกตเห็นจุดยืนที่ชัดเจนของวิทยาการที่สนับสนุนแนวทางแบบ สหรัฐอเมริกา (Innovation-first) มากกว่าแนวทางของสหภาพยุโรป (EU) ที่เน้นการควบคุมความเสี่ยง

วิทยาการเปรียบเทียบว่า นวัตกรรมต้องการอิสระหรือเสรีภาพในการเติบโต หากกฎระเบียบเข้มงวดเกินไปตั้งแต่ต้น นวัตกรรมจะตาย รัฐบาลเกาหลีจึงเลือกที่จะสนับสนุนการพัฒนาไปก่อน แล้วค่อยกำกับดูแลเมื่อเกิดผลกระทบ ควบคู่ไปกับการจัดตั้ง National AI Committee ที่อยู่ภายใต้ประธานาธิบดีโดยตรงเพื่อดูแลทิศทางนโยบาย

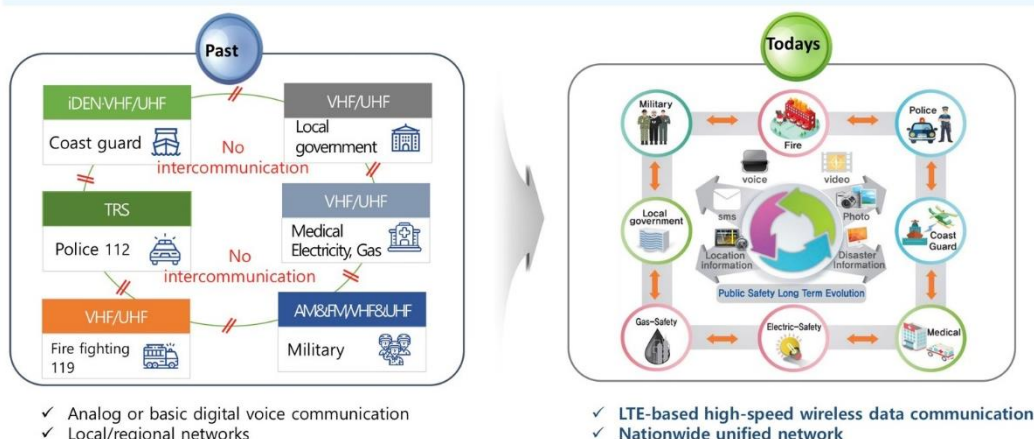
บทเรียนจากความสูญเสียสู่นวัตกรรมความปลอดภัย (Smart Safety)

ช่วงท้ายของการบรรยาย เป็นส่วนที่ผู้เขียนเห็นภาพการนำ AI ไปใช้จริงได้ชัดเจนที่สุด คือกรณีศึกษา "Safe-Net" ซึ่งมีจุดเริ่มต้นจากโศกนาฏกรรมเรือเซวอล (Sewol Ferry) ในปี 2014 เหตุการณ์ครั้งนั้นเผยให้เห็นจุดอ่อนร้ายแรงของระบบกู้ภัย คือหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตำรวจ ทหาร หรือหน่วยดับเพลิง ต่างใช้วิทยุสื่อสารคนละคลื่นความถี่ ทำให้หน่วยงานไม่สามารถสื่อสารประสานงานกันได้ทันทั่วทั้งที่ จนนำมาซึ่งความสูญเสียที่ไม่มีใครอยากให้เกิด

จากบทเรียนราคาแพงดังกล่าว รัฐบาลเกาหลีได้จึงได้สร้างระบบโครงข่ายสื่อสารความปลอดภัยสาธารณะ (PS-LTE) แห่งแรกของโลกขึ้น เพื่อเชื่อมโยงทุกหน่วยงานกว่า 339 แห่งเข้าด้วยกันในเครือข่ายเดียว ทำให้สามารถรับส่งข้อมูลได้ทั้งภาพ เสียง และวิดีโอแบบเรียลไทม์

+ The Need for PS-LTE

Following the Sewol ferry incident in 2014, which highlighted critical inter-agency communication gaps, Korea launched the world's first integrated PS-LTE network for joint use among national public safety organizations.

แต่สิ่งที่ทำให้ผู้เขียนประทับใจยิ่งกว่า คือวิวัฒนาการของระบบนี้ในปัจจุบันที่ก้าวไปไกลกว่าแค่การ "สื่อสาร" แต่ยกระดับเป็น "แพลตฟอร์มป้องกันภัยพิบัติด้วย AI (AI-driven Prevention) โดยระบบจะรวบรวมข้อมูลจากกล้อง CCTV, เซ็นเซอร์ IoT และโดรน มาให้ AI วิเคราะห์เพื่อ "พยากรณ์ความเสี่ยง" ล่วงหน้า

วิทยากรได้ยกตัวอย่างการใช้งานจริงที่เห็นภาพชัดเจน เช่น การนำ AI มาช่วยบริหารจัดการฝูงชนใน เทศกาลโคมไฟจินจู (Jinju Lantern Festival) เพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการเบียดเสียด หรือกรณี ไฟป่ายองนัม (Yeongnam Wildfire) ที่เจ้าหน้าที่กว่า 6,000 นายสามารถระงับพิกัดและสถานการณ์หน้างานหากันได้ทันที่ผ่านระบบนี้ ทำให้การตอบโต้ภัยพิบัติเปลี่ยนจากการ "ตั้งรับ" เป็นการ "ทำงานเชิงรุก" ที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

บทสรุปและมุมมองของผู้เขียน

จากการรับฟังการบรรยายใน Session นี้ สิ่งที่คุณเขียนได้รับไม่ใช่เพียงแค่ข้อมูลทางเทคนิค แต่เป็นบทเรียนด้านยุทธศาสตร์ เกาหลีสู้ไม่ได้มอง AI เป็นเพียงเครื่องมือ แต่เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ (Systemic Approach) ตั้งแต่การสร้างชิป การเตรียมข้อมูล การสร้างคน ไปจนถึงกฎหมาย ความเอาใจจริงเอาใจนี้ เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม และเป็นกรณีศึกษาที่ดียิ่งสำหรับการนำกลับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภาพขององค์กรและประเทศต่อไป

AI's Macroeconomic Impact on Productivity and Growth

มอง AI ผ่านเลนส์นักเศรษฐศาสตร์

หลังจากที่เราได้รับฟังยุทธศาสตร์ระดับชาติของเกาหลีใต้ใน Session แรกไปแล้ว ใน Session ที่ 2 นี้ ดร.ฟรานเชสโก ซึ่งเป็นวิทยากรพาผู้เขียนขยับมุมมองออกมาที่ภาพกว้างระดับโลก ในหัวข้อ AI's Macroeconomic Impact on Productivity and Growth

วิทยากรเปิดประเด็นได้อย่างน่าสนใจด้วยคำถามที่ท้าทายว่า **Miracle or Myth?**ปาฏิหาริย์หรือเรื่องเล่าเกินจริง? เพราะในขณะที่กระแส AI ร้อนแรงมาก แต่ตัวเลขผลิตภาพรวมหรือ Productivity ของโลกกลับยังไม่ได้พุ่งทะยานอย่างที่คิด

AI ไม่ใช่แค่ซอฟต์แวร์ แต่คือ "เทคโนโลยีการผลิต"

สิ่งแรกที่คุณเขียนได้เรียนรู้และถือเป็นการปรับพื้นฐานความคิดที่สำคัญ คือการที่นักเศรษฐศาสตร์ไม่ได้มอง AI เป็นเพียงซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันทางคอมพิวเตอร์ แต่จัดให้เป็น "เทคโนโลยีการผลิตทั่วไป" (General Production Technology) ที่จะเข้ามาเปลี่ยนสมการการแปรรูปปัจจัยนำเข้า (Input) ให้เป็นผลผลิต (Output)

ดร.ฟรานเชสโก อธิบายให้เห็นว่า ระบบเศรษฐกิจ AI ไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ แต่ต้องอาศัยการป้อน "ปัจจัยการผลิต" (Inputs) สองส่วนผสมกันอย่างลงตัว ได้แก่

1. **ทุนที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Capital)** คือ ทักษะของมนุษย์ (Skills), ซอฟต์แวร์ และที่ขาดไม่ได้คือ "ข้อมูล" (Data)
2. **ทุนที่จับต้องได้ (Tangible Capital)** คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์พื้นฐาน เช่น ชิป AI และโครงสร้างพื้นฐานการเชื่อมต่อ

เมื่อปัจจัยเหล่านี้ถูกป้อนเข้าสู่ระบบ AI ผลลัพธ์ที่ได้ (Outputs) จะออกมาใน 3 รูปแบบ คือ การสร้างคอนเทนต์ (Generative AI), การวิเคราะห์ทำนาย (Analytical AI) และการสั่งการหุ่นยนต์ (Physical AI) ซึ่งจะย้อนกลับมาเพิ่มประสิทธิภาพให้ระบบเศรษฐกิจอีกที่เป็นวงจร (Positive Feedback Loop)

เจาะลึก งานที่อาศัยกระบวนการคิด

ความแตกต่างสำคัญที่ ดร.ฟรานเชสโก ชี้ให้เห็นคือ ในอดีตเทคโนโลยีจะมาช่วยผ่อนแรงกาย (Physical Tasks) แต่ AI ยุคนี้เข้ามาทำลาย งานที่อาศัยกระบวนการคิด (Cognitive Tasks)

วิทยากรชี้ให้เห็นว่า ผลผลิตภาพ (Productivity) จะเพิ่มขึ้นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยหลัก

1. **ประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นต่อภารกิจ** ซึ่งจากการศึกษาพบว่า AI ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพได้ตั้งแต่ 15% ถึง 55% ตั้งแต่งานบริการลูกค้าไปจนถึงการเขียนโค้ด
2. **สัดส่วนของงานที่ AI ทำแทนได้** ภาคส่วนที่มีงานประเภทใช้ความรู้สูง เช่น การเงิน จะได้รับผลกระทบเชิงบวกมากกว่า
3. **ความเร็วในการนำไปใช้** ซึ่งปัจจุบันยังมีความเหลื่อมล้ำสูงระหว่างบริษัทและประเทศต่างๆ

กับดัก คอขวด (Baumol Effect) เมื่อการจัดสรรทรัพยากรไม่สมดุล

ส่วนหนึ่งที่เราคุ้นเคยกันดีว่าเป็นไฮไลท์ ของการบรรยาย คือการที่วิทยากรอธิบายปรากฏการณ์ที่เรียกว่า **Baumol Effect** ซึ่งเปรียบเสมือนหลุมพรางของการพัฒนา

ลองจินตนาการว่า ภาคธุรกิจที่มีเทคโนโลยีสูง เช่น กฎหมาย, การเงิน, ไอที สามารถใช้ AI ทำงานแทนคนได้มหาศาล แต่ถ้าเราไม่สามารถย้ายแรงงานที่เกินความจำเป็นเหล่านั้น ไปสู่อุตสาหกรรมอื่นที่ AI เข้ามาแทนที่ได้ยากแต่มีความต้องการสูง เช่น การดูแลผู้สูงอายุ, การท่องเที่ยว, หรือการก่อสร้าง เศรษฐกิจโดยรวมก็จะโตไม่ได้เต็มที่ เพราะจะไปติดขัดที่ภาคส่วนเหล่านั้นแทน (Bottlenecks)

ดังนั้น การโยกย้ายทรัพยากร (Reallocation) ทั้งแรงงานและเงินทุน จึงเป็นหัวใจสำคัญยิ่งกว่าตัวเทคโนโลยีเสียอีก หากทำไม่สำเร็จ เราอาจเห็นฉากทัศน์ที่ AI เก่งขึ้น แต่เศรษฐกิจโตเพียง 0.25% ต่อปี (Low Adoption Scenario) แต่ถ้าทำสำเร็จ เราอาจเห็นการเติบโตที่สูงกว่านั้นมาก

ม้ามิดแห่งเอเชีย อินเดียและฟิลิปปินส์

เมื่อวิทยากรกางแผนที่โลกเพื่อดูปริมาณการใช้งาน AI ผู้เขียนและผู้เข้าร่วมโครงการหลายท่าน ต่างคาดเดาว่าประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐฯ หรือชาติในยุโรป น่าจะเป็นผู้นำที่ทิ้งห่างประเทศอื่นแบบไม่เห็นฝุ่น แต่สิ่งที่ทำให้ผู้เขียนประหลาดใจที่สุด คือข้อมูลกราฟที่แสดง ปริมาณการใช้งาน AI เทียบกับขนาดเศรษฐกิจ (AI Traffic vs GDP)

กราฟได้เผยให้เห็นความจริงที่น่าทึ่งว่า อินเดียและฟิลิปปินส์ มีอัตราการใช้งาน AI ที่พุ่งสูงมาก จนแซงหน้าหลายประเทศที่ร่ำรวยกว่าในยุโรปเสียอีก

ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น

ดร.ฟรานเชสโก ได้เฉลยข้อสงสัยนี้ว่า สาเหตุมาจากการที่ทั้งสองประเทศวางตำแหน่งตัวเองเป็น Back Office ของโลก โดยมีรายได้หลักมาจากการ ส่งออกงานบริการ (Service Export) ให้กับบริษัทต่างชาติ เช่น ธุรกิจ Call Center, ศูนย์รับเขียนโปรแกรม (IT Outsourcing) และงานจัดการเอกสาร (BPO)

งานเหล่านี้เป็นงานประเภทที่ AI เข้ามาช่วยได้มากที่สุด เช่น ใช้ AI ตอบแชทลูกค้า หรือช่วยเขียนโค้ด ทำให้ภาคธุรกิจของอินเดียและฟิลิปปินส์ จำเป็นต้องรับนำ AI มาใช้เพื่อลดต้นทุนและทำงานให้เร็วขึ้น เพื่อรักษาความได้เปรียบในการรับจ้างงานจากทั่วโลก นี่จึงเป็นกรณีศึกษาชั้นดีว่า แม้จะเป็นประเทศกำลังพัฒนา แต่หากโครงสร้างเศรษฐกิจเอื้ออำนวย ก็สามารถก้าวกระโดดขึ้นมาเป็นผู้นำในการใช้งานเทคโนโลยีได้

ยุคที่ ของดีราคาถูก มีจริง แต่ต้องวิ่งตามให้ทัน

ในช่วงท้ายของการบรรยาย วิทยากรได้อธิบายถึงกราฟสำคัญที่เรียกว่า พรมแดนทางเศรษฐกิจของ AI (AI Economic Frontier) ซึ่งแสดงวิวัฒนาการของโมเดล AI ในช่วงปี 2024-2025 โดยกราฟชี้ให้เห็นปรากฏการณ์ สวนทางกัน อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในขณะที่ความฉลาดของ AI พุ่งทะยานสูงขึ้น แต่ราคาค่าใช้งานกลับดิ่งลงอย่างรวดเร็ว

ภาพนี้สะท้อนว่า เรากำลังเข้าสู่ยุคที่ AI ประสิทธิภาพสูงไม่ใช่ของแพงที่เข้าถึงยากอีกต่อไป เราเริ่มเห็นโมเดล ภาษาจาก เกาหลีใต้และจีน พัฒนาขึ้นมาหายใจรดต้นคอโมเดลยักษ์ใหญ่จากฝั่งตะวันตกได้แล้ว ในราคาที่จับต้องได้ง่ายกว่า มาก

ดร.พรานเชสโก ได้ทิ้งท้ายด้วยคำเตือนที่ชวนให้ฉุกคิดว่า ในโลกยุคนี้ ความได้เปรียบทางการแข่งขันจะมีอายุสั้นลง มาก (Short-lived competitive advantage) ใครที่คิดจะพัฒนาโมเดลหรือนวัตกรรมของตัวเอง จะมัวแต่ "เดิน" ไม่ได้ แต่ ต้อง "วิ่ง" ให้เร็วที่สุด เพราะเทคโนโลยีที่ล้ำที่สุดในสัปดาห์นี้ อาจกลายเป็นของธรรมดาในเดือนถัดไปทันที

บทสรุปและข้อเสนอแนะ 3 เสาหลักเพื่อความอยู่รอด

จากการฟังบรรยายใน Session นี้ ผู้เขียนสรุปได้ว่า แม้ AI จะมีศักยภาพมหาศาล แต่ประเทศจะได้รับประโยชน์จริงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเตรียมความพร้อมของภาครัฐ โดย OECD ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 3 ข้อ หรือ 3 เสาหลัก ที่รัฐบาลต้องเร่ง สร้างให้แข็งแรง ดังนี้

1. **Infrastructure** วิทยากรย้ำว่า เราไม่สามารถขับรถไฟความเร็วสูงบนถนนลูกรังได้ฉันใด เราก็ไม่สามารถรัน AI บน โครงสร้างพื้นฐานที่ล้าหลังได้ฉันนั้น รัฐบาลต้องลงทุนใน โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล อย่างจริงจัง ซึ่งไม่ได้หมายถึง แค่อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง แต่รวมถึง พลังการประมวลผล (Compute) หรือชิปคอมพิวเตอร์และพลังงาน ไฟฟ้าที่เพียงพอ เพื่อรองรับการทำงานของ AI ที่ซับซ้อน
2. **Skills** เทคโนโลยีซื้อหาได้ แต่ "คน" ต้องสร้างขึ้นมา โจทย์ใหญ่ไม่ใช่แค่การผลิตวิศวกรคอมพิวเตอร์ แต่คือการ ติตัวบุคลากรให้ทำงานร่วมกับ AI ได้ (Complementary Skills) เพื่อให้คนเป็นผู้สั่งงานและควบคุม AI ไม่ใช่ถูก AI แย่งงานไปทำ
3. **Measurement** สิ่งที่เป็นปัญหาใหญ่ระดับโลกตอนนี้คือ แต่ละประเทศใช้วิธีวัดการเติบโตของ AI คนละสูตร ทำให้มองไม่เห็นภาพความเป็นจริง OECD จึงเสนอให้มีการสร้าง มาตรฐานการวัดผลเดียวกันทั่วโลก (Harmonized Measurement) เปรียบเสมือนการมี "ไม้บรรทัดสากล" เพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายมีข้อมูล ที่ถูกต้องแม่นยำในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่ใช่การคาดเดาอย่างไร้ทิศทาง

ผู้เขียนมองว่า ทั้ง 3 ข้อนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่อง พื้นฐานที่ห้ามมองข้าม เพราะหากรากฐานเหล่านี้ไม่แข็งแรง ต่อให้มีเทคโนโลยี AI ล้ำสมัยแค่ไหน ก็ยากที่จะเปลี่ยนให้กลายเป็นตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริงได้

Practical AI Integration: Data Strategy, Governance, and End-to-End Delivery

หลังจากที่เราได้เห็นภาพใหญ่ระดับชาติและระดับโลกจากสอง Session แรกไปแล้ว ใน Session ที่ 3 นี้ ดร.แคทเธอรีน ได้พาผู้เขียนกลับเข้ามาสู่โลกแห่งการปฏิบัติงานจริงในองค์กร ด้วยหัวข้อที่เปรียบเทียบการ "ดิงสติ" ผู้บริหารและ คนทำงานทุกคนที่กำลังตื่นตากับกระแส AI

ดร.แคทเธอรีน เปิด Session ด้วยข้อมูลที่กระแทกใจผู้ฟังอย่างจัง (The Delivery Gap) โดยการยกตัวเลขจาก PwC ว่า แม้ AI จะถูกคาดการณ์ว่าสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโลกได้สูงถึง 15.7 ล้านล้านเหรียญ ภายในปี 2030 แต่ ในความเป็นจริง โครงการ AI กว่า 70-80% กลับล้มเหลว และไม่สามารถสร้างมูลค่าทางธุรกิจได้จริง

สาเหตุหลักไม่ใช่เพราะเทคโนโลยีไม่ดี แต่เป็นเพราะองค์กรส่วนใหญ่ยังติดอยู่ในกับดักของการ "ทดลองเล่น" (Experimentation) เช่น การให้พนักงานลองใช้ ChatGPT หรือ Copilot ไปวันๆ โดยไม่มีกลยุทธ์รองรับ ดร.แคทเธอลิน จึงย้ำด้วยประโยคที่ชวนให้ลูกคิดว่า Stop treating AI as a Toy หรือ เลิกมอง AI เป็นแค่ของเล่น แต่จงมองมันเป็น เครื่องมือเปลี่ยนผ่านองค์กร (Transformative Tool) ที่ต้องมีการวางแผนอย่างจริงจัง

The Three Pillars 3 เสาหลัก โครงสร้างพื้นฐานที่ขาดไม่ได้

ดร.แคทเธอลิน ได้ถอดบทเรียนจากประสบการณ์จริงออกมาเป็น 3 เสาหลักที่องค์กรต้องทำให้แข็งแรง หากคิดจะ เอาดีด้าน AI ได้แก่

1. Data Strategy ที่ไม่ใช่แค่ Big แต่ต้อง Right

ผู้เขียนได้รับมุมมองใหม่ว่า การทำ AI ไม่ใช่แค่เรื่องของการกวาดต้อนข้อมูลมาให้เยอะที่สุด (Big Data) แต่ หัวใจสำคัญคือการมี Right Data หรือข้อมูลที่ถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ดร.แคทเธอลิน เตือนสติว่า อย่ามัวแต่ทุ่มงบสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลขนาดใหญ่โดยไม่รู้ว่าจะเอาไปใช้อะไร แต่ ควรเริ่มจากการจัดการ Data Catalog และ Data Quality ให้ดีก่อน เพราะกฎเหล็กของ AI คือ Garbage In, Garbage Out

2. AI Governance เบรกที่มีไว้เพื่อให้รถวิ่งได้เร็วขึ้น

หลายคนมองเรื่องธรรมาภิบาลเป็นตัวถ่วง แต่ ดร.แคทเธอลิน เปรียบเทียบให้เห็นภาพว่า "เบรกที่ดีช่วยให้ รถแข่งวิ่งได้เร็วขึ้นอย่างมั่นใจ" โดยชี้ให้เห็นว่า AI ไม่เหมือนซอฟต์แวร์ทั่วไป เพราะมัน "เรียนรู้และ เปลี่ยนแปลงได้" จึงมีความเสี่ยงที่จะให้ข้อมูลผิดพลาดหรือมีอคติ ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจสำหรับองค์กรคือ "ไม่ต้องตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ให้วุ่นวาย" แต่ควรผนวกเรื่อง AI เข้าไปใน คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk Committee) ที่องค์กรมีอยู่แล้ว เพื่อให้การกำกับดูแลเป็นเรื่องปกติของการทำงาน

3. End-to-End Value Delivery การส่งมอบแบบครบวงจร

เสาหลักสุดท้ายคือเรื่องของ "เงิน" และ "ความคุ้มค่า" ดร.แคทเธอลิน ย้ำเสมอว่า "อย่าเริ่มที่เทคโนโลยี แต่ให้ เริ่มที่ปัญหาทางธุรกิจ" เราต้องตอบให้ได้ว่า AI จะเข้ามาช่วยแก้ Pain Point ตรงไหน จะลดต้นทุน หรือเพิ่ม รายได้อย่างไร แล้ววัดผล ROI ออกมาให้ชัดเจน

โมเดลการทำงาน ควรจะรวมศูนย์หรือกระจายอำนาจ

อีกประเด็นที่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นประโยชน์มากสำหรับการนำไปปรับใช้ คือเรื่องรูปแบบการจัดตั้งทีม AI ในองค์กร ซึ่ง ดร.แคทเธอลิน แนะนำไว้ 3 รูปแบบ

1. **Centralized** ตั้งเป็นศูนย์ความเป็นเลิศด้าน AI (AI Center of Excellence) รวมคนเก่งไว้ที่เดียว เหมาะ สำหรับช่วงเริ่มต้น
2. **Federated** กระจายคนเก่งไปฝังตัวอยู่ตามแผนกธุรกิจต่างๆ (Business-embedded) เพื่อให้แก้ปัญหาได้ ตรงจุด
3. **Hybrid** ผสมผสานทั้งสองแบบ คือมีหน่วยงานกลางคอยดูภาพรวม แต่มีทีมย่อยช่วยแต่ละงาน ซึ่งเป็นแบบที่ ยืดหยุ่นที่สุด

สมการความสำเร็จ 70:30 และบทบาทของ "AI Translators"

จุดที่เป็น "ไฮไลต์" ที่สุดของการบรรยายนี้สำหรับผู้เขียน คือตอนที่ ดร.แคทเธอรีน เฉลยสมการความสำเร็จว่า Technology is only 30%, People is 70% ซึ่งหมายความว่า ต่อให้เราซื้อเทคโนโลยีที่แพงและดีที่สุดมา แต่ถ้าคนในองค์กรไม่พร้อม หรือขาดความเข้าใจ โครงการนั้นก็มีโอกาสล้มเหลวสูงมาก

ดร.แคทเธอรีน ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างคนพันธุ์ใหม่ที่เรียกว่า AI Translators

ทำไมต้องมีคนกลุ่มนี้? ผู้เขียนขอยกตัวอย่างให้เห็นภาพง่ายๆ คือ ปกติแล้ว ฝั่งธุรกิจ ที่เน้นเรื่องกำไร/ยอดขาย กับ ฝั่งไอที ที่เน้นเรื่องโค้ด/อัลกอริทึม มักจะคุยกันเหมือนคนละภาษา ฝั่งธุรกิจบอกว่า "อยากได้ AI มาช่วยเพิ่มยอดขาย" ส่วนฝั่งไอทีก็ตอบกลับด้วย *Machine Learning Model Accuracy 98%* สุดท้ายก็ไม่เข้าใจกัน และได้ของที่ไม่ตอบโจทย์

หน้าที่ของ AI Translators จึงไม่ใช่โปรแกรมเมอร์ที่นั่งเขียนโค้ด แต่คือคนที่มีความรู้ทั้งสองด้าน เข้าใจภาษาธุรกิจ และ รู้ข้อจำกัดของเทคโนโลยี ทำหน้าที่เป็นคนกลางที่ช่วย แปลงโจทย์ทางธุรกิจ ให้กลายเป็นคำสั่งทางเทคนิค เพื่อให้ทีมไอทีไปสร้าง AI ที่ใช้งานได้จริงและสร้างกำไรให้บริษัทได้ ไม่ใช่แค่สร้างโมเดลที่ฉลาดแต่ไม่มีใครเอาไปใช้งาน

เส้นทางสู่ความสำเร็จ 7 Steps Framework

ก่อนจบ Session ดร.แคทเธอรีน ได้สรุปแผนที่การเดินทาง (Roadmap) สู่ความสำเร็จไว้ 7 ขั้นตอน เพื่อให้เรานำกลับไปทำตามได้ทันที

1. **Define Business Problem** การกำหนดปัญหาทางธุรกิจ คือ การระบุช่องว่างระหว่าง "สถานการณ์ปัจจุบันที่กำลังเผชิญอยู่" กับ "สถานการณ์ที่ต้องการให้เป็น (เป้าหมาย)" เพื่อทำความเข้าใจความท้าทายที่แท้จริงขององค์กร
2. **Solution Ideation** กระบวนการคิดค้นและสร้างสรรค์ไอเดียหรือแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างหลากหลายและไม่มีการตัดสิน เพื่อให้ได้โซลูชันที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้งานหรือธุรกิจ
3. **Agile Development** กระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่เน้นการทำงานอย่างยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ง่ายตามความต้องการที่เปลี่ยนไป
4. **MLOps Integration** การเชื่อมโลกของ "คนทำโมเดล" (Data Science) ให้เข้ากับ "คนดูแลระบบ" (IT) เพื่อให้ใช้งานได้จริง
5. **Deployment Scale** การกำหนดจำนวนชุดของแอปพลิเคชันที่ทำงานอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการใช้งานจริง โดยสามารถเพิ่มหรือลดจำนวนได้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
6. **Change Management** กระบวนการวางแผนนำทาง และสนับสนุนบุคลากร ทีมงาน และวัฒนธรรมองค์กรให้ปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
7. **Value Tracking** การติดตามและวัดผล "คุณค่า" ที่เกิดขึ้นจริงจากการนำ AI ไปใช้งาน เพื่อให้รู้ว่าสามารถสร้างประโยชน์หรือผลลัพธ์ที่ต้องการได้มากน้อยแค่ไหน

Session ของ ดร.แคทเธอรีน ทำให้ผู้เขียนตระหนักว่า การทำ AI ให้สำเร็จไม่ใช่การวิ่งตามกระแสด้วยการซื้อซอฟต์แวร์ที่แพงที่สุด แต่คือการกลับมา "จัดบ้าน" (Data), "วางกฎระเบียบ" (Governance), และที่สำคัญที่สุดคือการ "เตรียมคน" (People)

ประโยคทิ้งท้ายของวิทยากรที่บอกว่า From Pilot to Production หรือการก้าวข้ามจากการทำโปรเจกต์ทดลองเล็กๆ ไปสู่การใช้งานจริงในระดับองค์กร คือความท้าทายที่แท้จริง และเส้นทางนี้ต้องอาศัยความอดทน การวางแผนที่เป็นระบบ และความร่วมมือของคนทั้งองค์กร ไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายไอทีเพียงฝ่ายเดียว

Harnessing AI for Sustainable Business Innovation and Inclusive Workforce Transformation

เมื่อ AI ไม่ใช่แค่เรื่องของเทคโนโลยี แต่คือเรื่องของ "คน" และ "ความยั่งยืน"

หลังจากที่เราได้เรียนรู้เรื่องยุทธศาสตร์ชาติและเทคนิคการนำ AI ไปใช้ในองค์กรจาก Session ก่อนหน้านี้แล้ว ใน Session ที่ 4 ดร.สุกัลยา ซึ่งเป็นวิทยากร ได้พาผู้เขียนเปลี่ยนบรรยากาศมามอง AI ในมิติที่ "อ่อนโยนแต่ทรงพลัง" (Soft Power) นั่นคือมิติของทรัพยากรมนุษย์และความยั่งยืน

ดร.สุกัลยา เปิดประเด็นได้อย่างน่าสนใจว่า ท่ามกลางกระแสความตื่นตัวของ AI สิ่งที่น่ากังวลที่สุดไม่ใช่เรื่องเทคโนโลยีจะก้าวหน้าไปไกลแค่ไหน แต่เป็นคำถามที่ว่า "เราจะพาคนของเราไปด้วยกันได้อย่างไรโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" (Inclusiveness) และ "เราจะใช้ AI อย่างไรให้มีความรับผิดชอบ" (Responsible AI)

ก้าวข้ามกระแส Hype สู่ความพร้อมในการใช้งาน AI จริง

ดร.สุกัลยา เริ่มต้นด้วยการชวนพวกเราลองภาพรวมของ AI ในปัจจุบันว่าได้ก้าวพ้นจากช่วงที่เป็นเพียงกระแสความตื่นตื่น (Hype) มาสู่ช่วงของการนำมาใช้งานจริงในระดับองค์กรแล้ว โดยท่านเน้นย้ำว่า AI ไม่ใช่แค่เป้าหมายในอนาคตอีกต่อไป แต่เป็นขีดความสามารถที่องค์กรต้องมีในปัจจุบัน

ในการบรรยาย ดร.สุกัลยา ได้อธิบายให้เราเห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่าง ความพร้อม (AI Readiness) ซึ่งหมายถึงการมีวิสัยทัศน์ โครงสร้างพื้นฐาน และศักยภาพของคน กับ ความเชี่ยวชาญ (AI Maturity) ซึ่งเป็นการนำ AI เข้าไป

ผสมผสานในทุกภาคส่วนขององค์กรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ประเทศไทยเรามีความตื่นตัวและมอง AI ในแง่บวกเพิ่มขึ้นถึง 9% ในช่วงปีที่ผ่านมา และมีคะแนนดัชนีความพร้อมของรัฐบาลด้าน AI อยู่ในอันดับต้นๆ ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง

หัวใจของการเปลี่ยนแปลง เมื่อ "คน" คือฟันเฟืองสำคัญ

ประเด็นที่ ดร.สุกัลยา ให้ความสำคัญอย่างมากคือ 70% ของการ Transform องค์กร ขึ้นอยู่กับคน ไม่ใช่แค่เทคโนโลยี โดยท่านได้อธิบายถึงการนำ AI มาใช้กับแรงงานมีสองรูปแบบ ดังนี้

1. **Automation** การใช้ AI แทนที่งานซ้ำซาก ซึ่งช่วยลดต้นทุนแต่ก็มีความเสี่ยงเรื่องการเลิกจ้าง
2. **Augmentation** การใช้ AI เสริมศักยภาพของมนุษย์ เช่น แพทย์ใช้ AI ช่วยวินิจฉัยโรค ซึ่งจะนำไปสู่ประสิทธิภาพที่สูงขึ้นและเกิดอาชีพรูปแบบใหม่ๆ

ดร.สุกัลยา ยังมองไปถึง การสร้างการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง (Inclusion) โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้หญิง ผู้สูงอายุ หรือผู้ประกอบการ SME ท่านยกตัวอย่างโครงการที่น่าสนใจ เช่น AI for Seniors ในฟินแลนด์ หรือโครงการ Made Smarter ในอังกฤษที่ช่วยให้ SME เพิ่มผลผลิตได้ถึง 25% ผ่านการอบรมด้านดิจิทัล

ความรับผิดชอบและจริยธรรม: รากฐานของนวัตกรรมที่ยั่งยืน

ดร.สุกัลยา ชี้ให้เห็นว่า Responsible AI (AI ที่มีความรับผิดชอบ) ไม่ใช่เรื่องทางเลือกแต่เป็นเรื่องจำเป็น เพราะระบบที่ลำเอียงหรือไม่โปร่งใสสามารถสร้างความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ โดยท่านให้มุมมองที่น่าสนใจว่า บริบท หรือว่า Context เป็นเรื่องสำคัญมาก เช่น ในเอเชีย ผู้คนอาจจะยอมรับการแชร์ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์สาธารณะได้มากกว่าในฝั่งตะวันตก

นอกจากนี้ ดร.สุกัลยา ยังแนะนำให้องค์กรใช้ Framework สาธารณ เช่น ISO/IEC 42001 หรือ NIST AI RMF เป็นบรรทัดฐานในการบริหารจัดการความเสี่ยง พร้อมทั้งนำเสนอแนวคิดการทดสอบระบบที่เรียกว่า Red Teaming vs. Blue Teaming โดยให้ทีม Red Team คอยท้าทายและค้นหาจุดบอดของระบบ เพื่อให้ทีม Blue Team พัฒนาการป้องกันให้แข็งแกร่งขึ้น

เครื่องมือและแนวทางสู่ความสำเร็จ (Roadmap)

ในช่วงท้าย ดร.สุกัลยา ได้แนะนำเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรนำ AI ไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือ Responsible AI Business Model Canvas ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยน Business Canvas เดิมมาเน้นที่

- **การระบุพันธมิตร** เช่น มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานกำกับดูแล
- **การนิยามคุณค่า AI** จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มด้านความยั่งยืนหรือการเข้าถึงโอกาสได้อย่างไร
- **การวางแผนด้านคนและทักษะ** ระบุทักษะที่จำเป็นต้องสร้างใหม่ในองค์กร

ดร.สุกัลยา ได้ฝาก Roadmap สำหรับผู้นำ ไว้ 5 ข้อสั้นๆ คือ

1. ยึด AI เข้ากับกลยุทธ์หลัก
2. เริ่มการกำกับดูแลให้เร็วและชาญฉลาด
3. ลงทุนใน "คน" ก่อน "เครื่องมือ"
4. เริ่มจาก Use Case ที่เห็นผลจริง
5. สร้างพันธมิตรเพื่อความเชื่อมั่น

การนำ AI มาใช้ในองค์กรเปรียบเสมือน การปลูกต้นไม้ใหญ่ในสวน ซึ่งความพร้อม (Readiness) คือการเตรียมดิน และแหล่งน้ำ ส่วนความเชี่ยวชาญ (Maturity) คือการที่ต้นไม้ต้นโตและแผ่กิ่งก้านให้ร่มเงาแก่ทุกคนอย่างทั่วถึง โดยต้องมีรากฐานที่แข็งแรงจากจริยธรรม (Responsible AI) เพื่อให้ต้นไม้ต้นโตได้อย่างยั่งยืนท่ามกลางพายุแห่งความเปลี่ยนแปลง ดร.สุกัลยา ได้แสดงให้เห็นว่าหากเราเตรียม "คน" ให้พร้อมและดูแล "ราก" ให้ดี AI จะเป็นพลังสำคัญที่ขับเคลื่อนเราไปสู่อนาคตได้อย่างแท้จริง

AI Summit Seoul & Expo 2025

หลังจากที่เราได้เรียนรู้ทฤษฎีและกลยุทธ์จากห้องสัมมนาใน Session ต่างๆ มาแล้ว ในส่วนนี้ผู้เขียนขอพาผู้อ่านออกไปสัมผัส "ของจริง" ในงาน AI Summit Seoul & Expo 2025 ซึ่งถือเป็นเวทีแสดงศักยภาพด้าน AI และ Digital Transformation ระดับแนวหน้าของเอเชีย

ความรู้สึกร่วมของผู้เข้าร่วมโครงการ (รวมถึงตัวผู้เขียนเอง) เปรียบการมาดูงานครั้งนี้ว่าเหมือนเราได้รับ "พิมพ์เขียวของตึกระฟ้าที่ล้ำสมัย" กลับไป โดย "ตึกระฟ้า" ในที่นี้เปรียบเสมือนยุทธศาสตร์และเทคโนโลยี AI ของเกาหลีใต้ที่ถูกวางรากฐานไว้อย่างมั่นคงและสูงตระหง่าน ซึ่งช่วยให้สมาชิก APO มองเห็นภาพชัดเจนว่า Digital Transformation ที่ขับเคลื่อนด้วยผลิตภาพ (Productivity-driven) หน้าตาเป็นอย่างไร

บรรยากาศภายในงาน: เมื่อ "ความฉลาด" ผสานเข้ากับ "อุตสาหกรรม"

เมื่อก้าวเข้าสู่งาน สิ่งสัมผัสได้คือพลังของความเปลี่ยนแปลง ภายใต้ธีมหลักที่เน้นการบูรณาการ 3 สิ่งเข้าด้วยกัน คือ Intelligence (ความฉลาด), Industry (อุตสาหกรรม), และ Innovation (นวัตกรรม)

งานนี้ไม่ใช่แค่การโชว์ Gadget ล้ำๆ แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่า ภาคธุรกิจและรัฐบาลกำลังนำ AI ไปฝังอยู่ในกระบวนการทำงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพและการตัดสินใจได้อย่างไร โดยมีไฮไลท์สำคัญ 3 ด้านที่ได้ดังนี้

1. Global Scale

งานนี้รวบรวมผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และผู้บริหารระดับสูงจากทั่วโลกมาไว้ในที่เดียว บรรยากาศเต็มไปด้วยการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่เข้มข้น สะท้อนให้เห็นว่า AI ไม่ใช่เรื่องของประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่เป็นวาระระดับโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือกัน

2. AI+X (Breadth of Industry Application)

สิ่งที่ทำให้ผู้เขียนสนใจคือแนวคิด AI+X Convergence หรือการที่ AI แทรกซึมเข้าไปอยู่ในทุกสมการของธุรกิจ ไม่ได้จำกัดอยู่แค่บริษัทไอที แต่ขยายวงกว้างไปสู่

- **ภาคการผลิตและค้าปลีก** มีการนำ AI ไปใช้ในการบริหารจัดการ Supply Chain
- **ภาคการเงินและสาธารณสุข** ที่นำ AI มาช่วยในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและวินิจฉัยโรค
- **ภาคการเกษตร Smart Farming** เกษตรอัจฉริยะที่ใช้ข้อมูลนำทาง
- **อุตสาหกรรมบันเทิงและ Metaverse** การสร้างประสบการณ์เสมือนจริง

ซึ่งภายในงานมีไฮไลต์กว่า 400 รูปแบบ มาจัดแสดง ทำให้เห็นภาพคำว่า End-to-End Delivery ที่เราเรียนมาในห้องเรียนได้อย่างชัดเจนขึ้น

3. High-Profile Participation

เราได้เห็นวิสัยทัศน์จากผู้นำองค์กรระดับโลก ไม่ว่าจะเป็น Microsoft, Alibaba (ที่นำโมเดล Qwen มาโชว์), Renault Group, Grab, และ DHL Supply Chain รวมถึงไฮไลท์สำคัญคือการได้รับฟังมุมมองจาก ผู้ร่วมก่อตั้ง Siri (Apple) ซึ่งตอกย้ำว่า Generative AI คือคลื่นลูกใหม่ที่กำลังนำพาโอกาสทางธุรกิจมหาศาลมาสู่เรา

นี่คือจิ๊กซอว์ชิ้นสำคัญที่ทำให้เห็นว่า กรังโกลไม่ได้แค่ "เล่น" กับกระแส AI แต่กำลัง "สร้าง" ระบบนิเวศเศรษฐกิจใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วย AI อย่างแท้จริง และนี่คือ "พิมพ์เขียว" ที่เราต้องนำกลับไปปรับใช้กับการพัฒนาองค์กรของเราต่อไป

Site Visit

หลังจากได้เยี่ยมชมงาน AI Summit ผู้เขียนได้มีโอกาสไปเยือนแลนด์มาร์กแห่งใหม่ล่าสุดของกรุงโซล ซึ่งเพิ่งเปิดตัวไปในปี 2024 นั่นคือ **Seoul Robot & Artificial Intelligence Museum (RAIM)**

ที่นี่ไม่ได้เป็นเพียงแค่อัฒตึกจัดแสดงหุ่นยนต์ทั่วไป แต่ถูกวางตำแหน่งให้เป็น "พิพิธภัณฑ์เฉพาะทางด้านหุ่นยนต์และ AI แห่งแรกของโลก" โดยมีเป้าหมายที่ลึกซึ้งกว่าการโชว์เทคโนโลยี คือการเป็นพื้นที่สำหรับ "กระตุ้นความคิด" ให้ผู้คนได้เรียนรู้ เข้าใจ และตั้งคำถามว่าเทคโนโลยีเหล่านี้กำลังจะเข้ามาเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมของเราไปในทิศทางใด

สถาปัตยกรรม สร้างโดยหุ่นยนต์... เพื่อเล่าเรื่องหุ่นยนต์

ความประทับใจแรกเริ่มตั้งแต่ยังไม่ก้าวเท้าเข้าสู่ตัวอาคาร สถาปัตยกรรมของ RAIM นั้นโดดเด่นสะดุดตาด้วยรูปทรงกลมมนที่ดูมีความเคลื่อนไหวแบบออร์แกนิก ออกแบบโดย Melike Altınışık ซึ่งดูแตกต่างจากตึกทรงสี่เหลี่ยมทั่วไปในเมือง ตัวอาคารนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยเทคนิควิศวกรรมขั้นสูงที่สอดคล้องกับธีมของพิพิธภัณฑ์ เช่น การใช้หุ่นยนต์ช่วยเชื่อมประกอบโครงสร้าง (Robotic Welding) และการประกอบชิ้นส่วนจากภายนอก ทำให้ตัวตึกเองเปรียบเสมือน "นิทรรศการชิ้นแรก" ที่ประกาศศักดาความสามารถของเทคโนโลยีหุ่นยนต์ให้โลกเห็นตั้งแต่วินาทีแรกที่มองเห็น

เมื่อเส้นแบ่งระหว่างเรากับเครื่องจักรลดลง

เมื่อก้าวเข้าไปภายใน การออกแบบพื้นที่ ทำหน้าที่เหมือนไกด์ที่พาเราเดินทางข้ามเวลา โดยเริ่มจากล็อบบี้ที่คุ้นเคย ค่อยๆ ไต่ระดับขึ้นสู่ชั้นนิทรรศการที่นำเราเข้าสู่โลกแห่งอนาคต

บรรยากาศข้างในไม่ได้เจียบเหงาเหมือนพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงโบราณวัตถุ แต่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาผ่านนิทรรศการแบบโต้ตอบได้ (Interactive Exhibits) ผู้เขียนได้เห็นภาพจำลองของ "ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และเครื่องจักร" (Human-Machine Relationships) อย่างใกล้ชิด เราไม่ได้แค่ยืนดูหุ่นยนต์ขยับไปมาผ่านตู้กระจก แต่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วม สังการ และเรียนรู้การทำงานของพวกมันได้จริง ซึ่งช่วยลดความรู้สึกกลัวและสร้างความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี

การเยี่ยมชม RAIM ทำให้ผู้เขียนตระหนักว่า พิพิธภัณฑ์แห่งนี้เป็นมากกว่าแค่แหล่งท่องเที่ยว แต่คือสัญลักษณ์สำคัญของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ของเกาหลีใต้ ที่ต้องการเชื่อมโยงภาควิชาการ ภาคอุตสาหกรรม และประชาชนทั่วไปเข้าด้วยกัน

สิ่งที่น่าชื่นชมคือ RAIM ไม่ได้พยายามขายฝันว่าเทคโนโลยีพิเศษเหลือเฟือเพียงด้านเดียว แต่ยังทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เข้าชมได้ขบคิดถึง "จริยธรรม ความเป็นมนุษย์ และผลกระทบทางสังคม" (Ethical and Societal Implications) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา AI อย่างยั่งยืน ตามที่เราได้รับฟังมาจาก Session การบรรยายในวันก่อนหน้า

นอกจากเยี่ยมชม RAIM แล้ว ยังมีอีกหนึ่งองค์กรคือ **Douzone Bizon** เปรียบเสมือนการเจาะลึกเข้าไปใน "ห้องเครื่อง" ของภาคธุรกิจเกาหลีใต้ บริษัทแห่งนี้ไม่ใช่แค่ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ปัญญาประดิษฐ์ แต่คือยักษ์ใหญ่ที่กำลังพลิกโฉมวิธีการทำงานของบริษัทนับแสนแห่งด้วยพลังของ AI

สิ่งที่ผู้เขียนสัมผัสได้ทันทีคือวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนของ Douzone ที่ต้องการสร้าง AIX หรือระบบนิเวศที่นำ AI เข้าไปฝังอยู่ในทุกองก์ของการทำงานจริง ไม่ใช่แค่เป็นฟีเจอร์เสริม แต่เป็นหัวใจหลักที่จะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพได้แบบก้าวกระโดด

OneAI เมื่อ AI กลายเป็นพนักงานคนใหม่ที่ "รู้ใจ" องค์กร

ไฮไลท์สำคัญของการเยี่ยมชมครั้งนี้คือการได้ทำความรู้จักกับ **OneAI** ซึ่งเป็น Enterprise AI Assistant ของทาง Douzone ความต่างของ OneAI กับแชทบอททั่วไปคือ "ความปลอดภัย" และ "การเข้าถึงข้อมูลภายใน"

องค์กรสามารถแสดงให้เห็นว่า OneAI สามารถเชื่อมต่อกับระบบ ERP, อีเมล และเอกสารภายในองค์กรได้อย่างแนบเนียน เช่น

- **ถามปุ๊บ ตอบปั๊บ** พนักงานสามารถพิมพ์ถามเป็นภาษามนุษย์ปกติ เช่น "ขอสรุปยอดขายไตรมาสที่แล้วเทียบกับปีนี้" ระบบก็จะดึงข้อมูลจาก ERP มาสร้างเป็นตารางเปรียบเทียบให้ทันที
- **ลดการทำงานซ้ำซาก** ทาง Douzone เคลมว่าโซลูชันนี้ช่วยลดเวลาการทำงานและขั้นตอนยุ่งยากได้สูงสุดถึง 90% ทำให้พนักงานมีเวลาไปโฟกัสงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

OmniEsol แพลตฟอร์มเดียวจบ ครบทุกเรื่องงาน

อีกหนึ่งนวัตกรรมที่น่าสนใจคือแพลตฟอร์มที่ชื่อว่า **OmniEsol (Omni-Ecosystem Solution)**

จุดเริ่มต้นของการพัฒนาแพลตฟอร์มคือ ปัญหาคลาสสิกของคนที่ทำงานออฟฟิศที่ต้องสลับหน้าจอไปมา เต็มไปหมดโปรแกรมบัญชี เต็มไปตอบแชท เต็มไปเช็คเมล แต่ OmniEsol เข้ามาแก้ปัญหานี้ด้วยการรวบรวมทุกอย่างไว้ในที่เดียว (Unified Platform) ไม่ว่าจะเป็น ERP, ระบบอนุมัติเอกสาร หรือโปรแกรมแชท ทำให้การไหลของข้อมูล (Data Flow) ลื่นไหลและทำงานได้แบบ Real-time จริงๆ

Gen AI DEWS ผู้ช่วยอัจฉริยะสำหรับนักพัฒนา

สำหรับฝั่งเทคนิค Douzone ได้โชว์เครื่องมือที่ชื่อว่า **GEN AI DEWS** ซึ่งเป็นระบบช่วยเขียนโค้ด (AI-Powered Development System)

ระบบนี้เปรียบเสมือนมีรุ่นพี่เก่งๆ มานั่งข้างๆ คอยช่วยนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ทั้งช่วยเขียนโค้ด, ตรวจสอบหาบั๊ก (Debugging), ไปจนถึงออกแบบหน้าจอการใช้งาน (UI Design) ช่วยให้การพัฒนาซอฟต์แวร์ทำได้เร็วขึ้นและมีมาตรฐานเดียวกัน

ความปลอดภัย หัวใจสำคัญที่มองข้ามไม่ได้

ประเด็นที่ผู้เขียนและคณะดูงานให้ความสนใจเป็นพิเศษคือเรื่อง "ข้อมูลรั่วไหล" (Data Leakage) ซึ่ง Douzone ให้คำตอบที่น่าพอใจมาก โดยระบุว่าระบบ AI ของเขาประมวลผลอยู่ภายในสภาพแวดล้อมปิดขององค์กร (Internal AI Tools)

ไม่ได้ส่งข้อมูลออกไปที่ Public Cloud ภายนอก ทำให้มั่นใจได้ว่าความลับทางการค้าจะไม่รั่วไหล ซึ่งนี่คือจุดแข็งที่ทำให้องค์กรธุรกิจกล้าใช้งาน

การมาเยี่ยมชม Douzone Bizon ทำให้เห็นภาพชัดเจนว่า Practical AI หรือ AI ที่ใช้งานได้จริงในธุรกิจนั้น หน้าตาเป็นอย่างไร มันไม่ใช่เรื่องของหุ่นยนต์ล้ำยุค แต่เป็นเรื่องของการใช้เทคโนโลยีมาช่วยจัดการงานเอกสาร งานบัญชี และการตัดสินใจในชีวิตประจำวันให้ง่ายและเร็วขึ้น

สิ่งที่ Douzone ทำ คือตัวอย่างที่ดีของการนำเทคโนโลยีระดับสูงมาย่อให้ "ใช้งานง่าย" (User-Centered) เพื่อให้แม้แต่พนักงานที่ไม่เก่งไอที ก็สามารถใช้ประโยชน์จาก AI ได้ และนี่คือกุญแจสำคัญที่จะช่วยยกระดับ SMEs ให้เติบโตได้อย่างแข็งแกร่งในยุคดิจิทัล

บทส่งท้าย จากพิมพ์เขียวสู่การลงมือทำจริง

ตลอดระยะเวลาของการเข้าร่วมโครงการนี้ สิ่งที่เราได้รับไม่ใช่เพียงแค่ความตื่นตาตื่นใจในเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยของเกาหลีใต้ แต่คือ ความเข้าใจในความเป็นจริง (Reality Check) ที่ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ในทุก Session ที่ผ่านไป

จิกซอร์ชิ้นสุดท้ายจากการอภิปรายร่วมกัน (Discussion Session) ได้ช่วยเชื่อมโยงภาพทั้งหมดเข้าด้วยกัน ทำให้เราตกผลึกทางความคิดได้ว่า การจะนำองค์กรก้าวข้ามจากยุคดิจิทัลไปสู่ยุค AI (AI Transformation) นั้น มีหัวใจสำคัญที่เราต้องยึดถือไว้ 3 ประการ เพื่อไม่ให้หลงทางไปกับกระแสความตื่นตัว (Hype) ดังนี้

1. มองให้ทะลุเปลือก แล้วแก้ที่แก่น

จากการเดินชมงานนวัตกรรม เราพบความจริงข้อหนึ่งว่า ในตลาดมีเครื่องมือ AI มากมายที่เป็นเพียง "เปลือกนอก" (UI Wrappers) หรือหน้ากากที่สวยงามแต่ขาดความลึกซึ้งในการแก้ปัญหา สิ่งที่เราเขียนตระหนักได้คือ องค์กรต้องไม่รีบกระโจนเข้าใส่ "ชั้ยชนะระยะสั้น" (Low-Hanging Fruit) เพียงอย่างเดียว แต่ต้องมองหาการบูรณาการเชิงลึก (Deep Integration) ที่เข้าไปแก้ปัญหาที่แท้จริงของธุรกิจ โดยเริ่มจากการตั้งคำถามว่า "Pain Point คืออะไร" ไม่ใช่ "จะเอา AI ตัวไหนมาใช้ดี"

2. สูตรสำเร็จไม่มีจริง ต้องดัดเลื้อให้พอดีตัว

บทเรียนจากกรณีศึกษาต่างๆ สอนให้รู้ว่า การก๊อปปี้ความสำเร็จของคนอื่นมาทั้งดุ้น (Copy-paste Strategy) มักจะลงเอยด้วยความล้มเหลว เพราะแต่ละองค์กรมีระดับความพร้อม (AI Maturity) และวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนกัน การประยุกต์ใช้ AI จึงต้องผ่านการปรับแต่ง (Customization) ให้เข้ากับบริบทขององค์กรเราเอง เหมือนการดัดเลื้อที่ต้องวัดตัวให้พอดี จึงจะใส่แล้วดูดีและคล่องตัวที่สุด

3. เทคโนโลยีซื้อได้ แต่ "คน" ต้องสร้างเอง

สุดท้ายแล้ว บทสรุปที่อยู่ในใจผู้เขียนเสมอคือสมการ "Technology 30%, People 70%" เราสามารถซื้อโครงสร้างพื้นฐานหรือโมเดล AI ที่เก่งที่สุดในโลกมาได้ด้วยเงิน แต่เราไม่สามารถซื้อทัศนคติ ความเข้าใจ และทักษะของพนักงานได้ ภารกิจสำคัญที่สุดของผู้นำหลังจากนี้ จึงไม่ใช่การเร่งอัปเกรดคอมพิวเตอร์ แต่คือการเร่ง "เตรียมคน" สร้างทีมงานลูกผสม (Hybrid Teams) และสร้างวัฒนธรรมที่คนกล้าทำงานร่วมกับ AI โดยไม่หวาดกลัว

การเข้าร่วมโครงการในครั้งนี้ เปรียบเสมือนเราได้รับ "พิมพ์เขียว" (Blueprint) ของดีกระฟ้ากลับไป แต่ตึกนั้นจะถูกสร้างขึ้นมาจากงานสูงตระหง่านและมั่นคงได้จริงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะนำพิมพ์เขียวนี้อีกกลับไปลงมือตอกเสาเข็มในองค์กรของเราอย่างมุ่งมั่นและรอบคอบเพียงใด นี่จึงไม่ใช่จุดสิ้นสุดของการเรียนรู้ แต่คือ "จุดเริ่มต้นของการลงมือทำ"

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

■ ประโยชน์ต่อตนเอง

1. เปลี่ยนมุมมองจากการมอง AI เป็นเพียง เครื่องมือทางเทคนิค (IT Tool) ไปสู่การมอง AI ในฐานะ เทคโนโลยีการผลิตทั่วไป (General Production Technology) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทำให้สามารถวิเคราะห์ทิศทางและผลกระทบของเทคโนโลยีที่มีต่อการทำงานในภาพกว้างได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
2. ได้เรียนรู้บทบาทใหม่ของผู้บริหารจัดการ ระหว่างมนุษย์และ AI เข้าใจหลักการทางจิตวิทยาในการลดความกลัวและสร้างความเชื่อมั่นให้ทีมงาน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารคนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง
3. การได้เห็นกรณีศึกษาความสำเร็จของเกาหลีใต้ ช่วยเปิดโลกทัศน์ว่า AI ที่ใช้งานได้จริงและสร้างมูลค่าทางธุรกิจนั้นเป็นอย่างไร ช่วยลดความกังวลและสร้างความมั่นใจในการเป็น ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ที่จะผลักดันเรื่องนี้ต่อไป

■ ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

1. การวางยุทธศาสตร์องค์กรที่แม่นยำ (Strategic Roadmap)
สามารถนำกรอบแนวคิด AI Maturity Model มาใช้ประเมินสถานะปัจจุบันของหน่วยงาน เพื่อการวางแผนงานที่เป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาทางธุรกิจเป็นตัวตั้ง แทนการมุ่งเน้นที่การจัดซื้อเครื่องมือ
2. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร (Workforce Transformation)
นำแนวคิด Technology 30%, People 70% มาปรับใช้ในการวางแผนพัฒนาบุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง AI Translators หรือบุคลากรที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงความต้องการทางธุรกิจกับทีมเทคนิค และเร่งเสริมทักษะ (Reskill/Upskill) ให้พนักงานสามารถทำงานร่วมกับ AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ทิ้งกลุ่มเปราะบางไว้ข้างหลัง
3. การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการทำงาน (Operational Efficiency)
นำแนวคิด Practical AI จากกรณีศึกษาของ Douzone มาประยุกต์ใช้เพื่อลดภาระงานซ้ำซาก (Repetitive Tasks) ในกระบวนการทำงาน เช่น การจัดการเอกสาร การทำรายงาน หรือการบริหารข้อมูล เพื่อให้บุคลากรมีเวลาโฟกัสงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์และงานเชิงกลยุทธ์มากขึ้น
4. การสร้างธรรมาภิบาลและความยั่งยืน (Governance & Sustainability)
ผลักดันให้เกิดการวางกรอบ Responsible AI ในหน่วยงาน เพื่อให้การใช้งาน AI เป็นไปอย่างโปร่งใส มีจริยธรรม และตรวจสอบได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล (Data Strategy) ให้ถูกต้องและสะอาด (Right Data) ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญก่อนการลงทุนขยายผลในวงกว้าง

■ กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

เผยแพร่ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการในกิจกรรม Com's Day ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เดือนเมษายน 2569

■ กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 6 เดือนนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

1. จัดกิจกรรม Productivity Roadshow ภายใต้แนวคิด "Intelligence-Driven Predictive Productivity" เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ด้าน AI และความยั่งยืนที่ได้รับจากการศึกษาดูงานสู่ภาคอุตสาหกรรมไทย โดยมุ่งเน้นการพลิกโฉมการผลิตจากการเน้นประสิทธิภาพเพียงอย่างเดียวไปสู่การใช้ระบบอัจฉริยะคาดการณ์อนาคต กิจกรรมประกอบด้วย การสัมมนาเชิงลึกเรื่องเทคโนโลยีโรงงานยุคใหม่ (Digital Twin, Generative AI) และ

การนำคณะผู้บริหารเยี่ยมชมองค์กรต้นแบบ (Best Practices) ใน 4 เส้นทาง ได้แก่ Human-Untouched Smart Factory, Carbon Capture & Circular Economy, Energy Resilience & Microgrid และ Hyper-Precision Agri-Tech เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถนำแนวทางไปประยุกต์ใช้ได้จริง

โดยมีกำหนดจัด 4 ครั้ง กระจายไปตามจังหวัดต่างๆ ดังนี้

- วันที่ 5-6 กุมภาพันธ์ 2569 จ.ชลบุรี
- วันที่ 7-8 พฤษภาคม 2569 รorระบุจังหวัด
- วันที่ 27-28 สิงหาคม 2569 รorระบุจังหวัด
- วันที่ 24-25 กันยายน 2569 รorระบุจังหวัด

คาดการณ์จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมรวมทั้งหมด 120 คน สร้างรายได้เข้าสถาบันประมาณ 700,000 บาท

2. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานต่างประเทศในหัวข้อ "The Next Gen Enterprise: Smart Productivity & AI Transformation in Korea" ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-29 พฤษภาคม 2569 ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพาผู้นำองค์กรไปสัมผัสประสบการณ์จริงในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสู่การเป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและ AI อย่างเต็มรูปแบบ ไฮไลต์สำคัญคือการเยี่ยมชม Seoul Robot & AI Museum (RAIM), Douzone Bizon และ NAVER 1784 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้ถอดบทเรียนกลยุทธ์และนำกลับมาวางแผน AI Roadmap สำหรับยกระดับผลผลิตภาพขององค์กรไทยให้ก้าวทันการแข่งขันในเวทีโลก

คาดการณ์ว่าจะมีผู้สมัครเข้าร่วมโครงการ 15-20 คน สร้างรายได้เข้าสถาบันประมาณ 1.2 – 1.5 ล้านบาท